

Eindtijdbode

Jesus Christus en Dien gekruisigd

www.eindtijdbode.nl

De herleving van Jakob (= Israël)

H. Siliakus,

Enigszins bewerkt door A. Klein

Noot AK:

Jakob – door God – later ook Israël genoemd, is de stamvader van het gehele volk Israël (dus van alle 12 zonen en stammen, inclusief de 10 ‘verloren gewaande’ stammen).¹

¹ Het volk van Israël bestaat uit de 12 stammen, vernoemd naar de 12 zonen van Jakob (die later van God de naam Israël kreeg). Maar later komt er een splitsing. Er wordt in de Bijbel dan onderscheid gemaakt tussen het ‘huis van Israël’ en het ‘huis van Juda’ (de zgn. Joden). Het ‘huis van Israël’ bestaat uit 10 stammen, die in de loop van de geschiedenis **weggevoerd zijn uit het beloofde land Kanaän/Palestina**. Zij zijn daarna de zgn. heidenwereld ingetrokken, waar zij tot op heden (in het ‘verborgen’, vaak zonder het zelf te weten) wonen. Het zijn vooral de zgn. ‘christelijke’ landen in Noordwest Europa en de landen, waar velen later naar toe zijn gemigreerd, zoals Amerika, Canada, en Australië. Het ‘huis van Juda’ bestaat uit 2 stammen, namelijk het volk van Juda en Benjamin die, in de dagen dat Jezus op aarde was, in het beloofde land Kanaän/Palestina leefde. Het ‘huis van Juda’, de zgn. Joden, is dan ook het deel van Israël waarover de verharding is gekomen (zie Rom. 11:25). Het huidige land Israël (waar heden voornamelijk de 2 stammen van het ‘huis van Juda’ – de Joden – wonen) doet thans haar rechten gelden op het land Palestina. Historische rechten, waarvan we ook lezen in de Bijbel. Als de tijd daar is dat het profetisch Woord vervuld wordt, dan kan het niet anders of geheel Israël (alle 12 stammen) zal uiteindelijk in bezit komen van **geheel Kanaän/Palestina** en van de stad Jeruzalem (zie Gen.15:18). Abrahams nakomelingen zouden volgens de Goddelijke belofte het land Kanaän bewonen. Dat land zou zich uitstrekken van de beek van Egypte (een kleine rivier ten oosten van de Nijl) tot aan de rivier de

Jakob ziet Jozef terug

Van dankbare verwondering gaf de aartsvader Jakob (= Israël) blijk, toen hij op zijn sterfbed tot zijn meest geliefde zoon, Jozef, sprak: “...Ik had niet gedacht je gezicht ooit nog te zien, maar zie, God heeft mij zelfs je nageslacht (SV: uw zaad) laten zien” (Genesis 48:11, HSV).

Jarenlang had Jakob zijn zoon Jozef voor reeds gestorven gehouden, want nadat deze weggevoerd was uit zijn geboorteland, en het gerucht/bericht de ronde deed dat hij door een wild dier was verscheurd, had Jakob, zoals begrijpelijk is, zelfs de verwachting niet gekoesterd hem ooit nog terug te zien. Jozef, de zoon van zijn beminde vrouw Rachel, nog eens op aarde te ontmoeten, had Jakob voor zichzelf als een on vervulbare wens afgeschreven. Maar God maak-

Eufraat. Voor ons zijn het tekenen dat we in de (Bijbelse) 'laatste dagen', vlak voor de wederkomst van Jezus, leven. Daarom is het juist in deze tijd belangrijk om na te gaan wat de Bijbel over deze dingen zegt.

- Zie eventueel op onze website het artikel “[ANDER nieuws over Israël – De zoektocht naar de Israëlische identiteit van ALLE 12 stammen](#)” van A. Klein.
- Over dit boeiende onderwerp kan ik het volgende boek aanbevelen: “**De geschiedenis van Kelto-Saksisch Israël**”, zie voor meer info hierover: <http://vlichthus.nl/de-geschiedenis-van-kelto-saksisch-israel/> (noot AK)

te het zó, dat wat onmogelijk geacht werd, gebeurde! En niet alleen Jozef, maar ook zijn zonen (zijn “zaad” of “nageslacht” – de tweeling Manasse en Efraïm) mocht Jakob – de grijze patriarch (als Israëls stam- en aartsvader) – nog 17 jaren bij zich hebben.

Er is weinig voorstellingsvermogen voor nodig om te kunnen begrijpen dat het bij het weerzien van Jozef was alsof Jakob herleefde! De man die, getuige zijn eigen woorden (zie Genesis 37:35) ² sinds de verdwijning van zijn zoon Jozef in “het dal van de schaduw des doods” verkeerd had, herrees tot **nieuw leven** toen hij de doodgewaande Jozef terugzag. Komend tot een meer geestelijke benadering van deze geschiedenis – waarbij het om het “wezenlijke” gaat – vinden wij aanleiding genoeg om deze gebeurtenis “de herleving van Jakob” te noemen.

Gods leiding

Jakobs God is ook onze God, maar net als Jakob verstaan ook wij vaak Gods wegen niet en heb-

² “Al zijn (= Jakobs) zonen en al zijn dochters stonden op om hem te troosten, maar hij weigerde zich te laten troosten en zei: Voorzeker, ik zal treurend (SV: rouw bedrijvende) naar mijn zoon (= Jozef) in het graf afdalen. Zo beweende zijn vader hem.” (Genesis 37:35, HSV)

ben er soms zelf geen notie van 'hoe' Hij werkt. **Ondoorgrondelijk is Zijn wijsheid, onnaspeurlijk zijn Zijn wegen!** (zie Romeinen 11:33). Wie deze God dienen, zo leert ons ook deze geschiedenis van Jakob, mogen echter met een wonderlijke hoop leven. Een hoop die niet alleen zekerheid van eeuwig leven is, maar ook zekerheid van Gods genadige bemoeienis met ons leven hier op aarde. Een waarachtig christen zal zijn of haar wensen en verlangens nooit tot obsessies laten uitgroeien, maar zal er eenvoudigweg altijd rekening mee houden dat God – naar Zijn wil – *“boven bidden en boven denken”* (zie Efeze 3:20) voorziet in wat nodig is.

“Hoe kostbaar is Uw goedertierenheid, o God!”, zo riep David eenmaal uit, waarna hij sprak van Gods *“beek vol verrukkelijke gaven”* waaruit de godvrezenden mogen drinken, en van het ware Leven en Licht dat zij mogen kennen (zie Psalm 36:8-10, HSV). **Gods goedertierenheid, Gods liefdevolle bemoeienis en leiding in ons leven, moet ons dierbaar worden.** Door soms diepe valleien leidt Hij ons voort om ons bij wonderheerlijke hoogten te brengen. In vele benauwdheden laat Hij ons terechtkomen, opdat wij door ervaringen van “herleving” zullen komen tot de kennis van het Goddelijke leven!

God vraagt een offer

Wie opmerkzaam is zal ontdekken dat een wonderbare voorziening Gods dikwijls een door ons te brengen offer vraagt. Ik doel dan niet op het “dal” dat wij vóór zo’n voorziening vaak moeten doorkruisen, maar op iets wat daarbij komt en dat het beste kan worden omschreven als ‘de toets’. **Het is een ervaring, waarbij men soms onder tranen moet uitroepen: “Heer, vraagt Gij nu ook dit nog van mij?”** Maar God wil nu eenmaal het bewijs dat wij werkelijk op Hem alleen vertrouwen en – uit liefde tot Hem – alles willen doen wat Hij van ons verlangt. Abraham moest eerst toebereidingen maken om zijn eigen zoon te offeren, voordat hij God als de “Voorziener” (JaHWeH Jireh) kon leren kennen (zie Genesis 22:1-18). Vele eeuwen later moest een zekere Jairus eerst werkelijk zijn dochter verliezen vóórdat hij haar gezond kon terugontvangen (zie Lukas 8:40-42+49-56). En zo zien wij in het geval van Jakob dat hij, om (de doodgewaande) Jozef te kunnen ontmoeten en om weer met hem verenigd te zijn, **het “belofde land” moest verlaten** (zie Genesis 46:1-4+28-31). Dit was het offer dat Jakob moest brengen bij deze gelegenheid. Een offer waarover wij niet te gemakkelijk moeten denken! Wij zouden, dit omschrijvende, kun-

nen zeggen: Jakob moest in geloof durven prijsgeven wat God hem reeds geschonken had (in de zin van: waar hij het bezit al van had mogen genieten). Dus... **willen verliezen om te kunnen ontvangen!**

Dood en opstanding

De geschiedenis van Jakobs herleving bergt niet alleen een geestelijke les – voor ieder van ons persoonlijk – in zich, maar er is ook een PROFETISCHE boodschap aan verbonden, bestemd voor **de Gemeente van Jezus Christus van de laatste dagen**. Deze Gemeente zal, net als de “Jakob van de laatste dagen” (= Jakob op zijn hoge leeftijd) **ook een “herleving” doormaken**. Ons aansluitende bij de taal van de Bijbel, noemen wij deze herleving de (Late, of) “Spade Regen-opwekking”.³ Zij wordt ons als zodanig levendig uitgebeeld in Micha 4 vers 1-2:

³ De Spade Regen-opwekking = Het beeld van de **uitstorting** van de Heilige Geest **in de eindtijd** (zie Joël 2:23b en 28-29), nodig om de Gemeente(leden) – vooral in geestelijke zin – klaar te maken voor groei en (wereldwijde) opwekking.

• Zie eventueel onze studie “[De Spade Regen-opwekking](#)” (in smartphone-formaat), van H. Siliakus. (noot AK)

- *“Het zal echter **in het laatste der dagen** geschieden dat de berg van het huis van de HEERE vast zal staan als de hoogste van de bergen, en dat hij verheven zal worden boven de heuvels, en dat de volken ernaartoe zullen stromen. Vele heidenvolken zullen op weg gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE, naar het huis van de God van Jakob; dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en zullen wij Zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en het woord van de HEERE uit Jeruzalem.”*

Maar aan een herleving moet uiteraard een toestand van “dood zijn” voorafgaan. Zo was het bij Jakob, maar zo zal het ook zijn in het geval van de Gemeente. Micha beschrijft de toestand van de Gemeente vóór de grote opleving of opwekking van de laatste dagen als volgt:

- *“Daarom zal omwille van u Sion (hier: het beeld van de Gemeente) ⁴ als een akker omgeploegd*

⁴ Voordat u aan de zgn. “vervangingsleer” denkt, lees dan s.v.p. vooral Hebrëeën 11, dat gaat over de vele geloofshelden van, vooral, het oude Testament. En dan staat er in Hebrëeën 11:39-40, *“En deze allen hebben, hoewel zij door het geloof een goed getuigenis van God gekregen hebben, de vervulling van de belofte niet verkregen, daar God met het oog op ons iets beters voorzien had, opdat zij zonder ons niet tot de volmaaktheid zouden komen.”* Hiermee

worden, Jeruzalem (hier: de Gemeente, het geestelijke Jeruzalem ⁵) een puinhoop worden en de berg van dit huis (= de tempel Gods – [die wij, als christenen, behoren te zijn, zodat Hij waarlijk in ons kan wonen en tronen = HEERsen – AK]) tot hoogten in het woud (dus: een plaats van afgoderij zijn!).” (Micha 3:12, HSV).

Voordat de Gemeente tot Bruidsgemeente kan worden (en dat gebeurt in de Spade Regentijd ⁶), zal zij eerst de ervaring van “dood en opstanding” hebben moeten doormaken (hoe zou zij anders aan haar hemelse Bruidegom gelijk kunnen zijn?). Daarom zal de Gemeente eerst tot “een puinhoop” moeten worden voordat de grote opwekking komt. We moeten het “niet door kracht en niet door geweld, maar door Mijn Geest” (zie Zacharia 4:6) niet te figuurlijk opvat-

wordt door ons dus niet de zgn. “vervangingsleer” bedoeld. Terwijl ik wel kan zeggen dat wij geloven in een spoedige, grote geestelijke taak voor GEHEEL Israël (in totaal dus 12 stammen x 12.000=144.000), o.a. volgens Openbaring 7:1-8 en 14:1-5.

Zie ook nog de “extra NOOT van A. Klein” aan het eind van deze studie. (noot AK)

⁵ Zie eventueel op onze website de studie “[Het nieuwe Jeruzalem, de Bruid van het Lam van God, het Lichaam van Christus](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

⁶ Zie noot 3.

ten!! Heden leven wij in die dagen van (geestelijke) afbraak, die de tijd van wederopbouw vooraf zullen gaan. **Voor de hedendaagse getrouwen en waakzamen onder het christenvolk die, net als Jakob, “in het zwart gaan” en bedroefd zijn over de huidige (geestelijke) toestand van Gods Gemeente/Kerk, is er echter een belangrijke boodschap verborgen in de geschiedenis van Jakobs herleving.** En wie de geestelijke situatie van heden kan “peilen”, zal erkennen dat die boodschap inderdaad aansluit bij wat vandaag de dag als de geestelijke realiteit gekend wordt; waarbij men zich niet moet laten misleiden door het geroep: *“Ik ben (geestelijk gezien) rijk en steeds rijker geworden en heb aan niets gebrek”* (zie Openbaring 3:17a) dat – vandaag de dag óók – overal in de Gemeente(n) gehoord wordt! De “schijn”-opwekking gaat namelijk aan de ware opwekking vooraf.

Leven uit de belofte

Want net zoals Jakob voor zijn “herleving” een offer moest brengen, zo moet Christus’ Gemeente dat ook voor háár “herleving”. Het offer van Jakob bestond eruit dat hij het “beloofde land” moest verlaten, wat betekende dat hij weer uit de belofte moest gaan leven, zoals Abraham. Pre-

cies hetzelfde nu vraagt God van Zijn kinderen die nu leven, de gelovigen van “de tijd van afbraak en dood”. **God wil, dat wij leren weer alleen uit de belofte te leven** (ook al leven wij in zeker opzicht in de “tijd van vervulling”). Ter illustratie van wat hiermee bedoeld wordt, dient het volgende: In Hebreëen 13 vers 6 (HSV) komen wij een zeer blijmoedig man tegen, die getuigde: *“Daarom zeggen wij met goede moed: De Heere is voor mij een Helper en ik zal niet vrezen. Wat zal een mens mij doen?”* Bij nader onderzoek naar de herkomst van die “geloofsblijmoedigheid” ontdekken wij dat hij die niet zozeer put uit de zegeningen Gods, als wel uit de beloften Gods: *“Laat uw handelwijze zonder geldzucht zijn. Wees tevreden met wat u hebt, want Hij heeft Zelf gezegd: Ik zal u beslist niet loslaten (SV: ik zal u niet begeven) en Ik zal u beslist niet verlaten.”* (Hebreëen 13:5, HSV)

In dit laatste vers wordt ons ook voorgehouden: *“Wees tevreden met wat u hebt”*, welk vermaan aangeeft wat onze geestelijke houding moet zijn, niet alleen wanneer het ons “naar het vlees” niet al te goed gaat, maar ook wanneer wij geestelijk gesproken “magere jaren” moeten doormaken. Er is geen sprake van waar geloof als men niet kan **leven uit de belofte!** In de dagen waarin wij

nu leven moeten de kinderen Gods weer leren **de beloften van God** te stellen boven de zegeningen van God. En in plaats van “de beloften van God” leest men dan: “het Woord van God”! Iemand's belofte is, in engere zin,⁷ diens woord. **Dat deel van de Gemeente dat eenmaal tot de Bruidsgemeente zal behoren** – het andere deel van de Gemeente, dat niet tot de Bruidsgemeente zal behoren, bestaat (vooral) uit “eersten die straks de laatsten zullen blijken te zijn” (zie o.a. Matth. 19:30a en Mark. 10:31a); terwijl een groot deel van de Bruidsgemeente zal bestaan uit “laatsten die de eersten zullen zijn” (zie o.a. Mattheüs 20:16 en Lukas 13:30a) – **onderscheidt zich in de dagen van “afbraak en dood” als een Gemeente van “liefhebbers van het Woord van God”**. Het wezenlijke van deze liefde voor het Woord van God zal zijn de volle genoegdoening die men in dat Woord zal vinden. De “belofte” zal reeds zijn als de “vervulling”: “*Al zal de vijgenboom niet in bloei staan en er geen vrucht aan de wijnstok zijn...*” zo zullen deze gelovigen “*...toch in de Here van vreugde opspringen...*” (Habakuk 3:17-19 gedeeltelijk vermeld).

⁷ Met “in enge(re) zin” wordt bedoeld dat wat beschreven wordt strikt genomen moet worden. Er is geen vrijheid om het een uitgebreidere betekenis te geven. (noot AK)

Met de geïnspireerde dichter van “de lofzang op het Woord” (= Psalm 119) zullen zij getuigen: *“Uw belofte heeft mij levend gemaakt”* (Ps. 119:50b, HSV) en *“Ik ben verblijd over Uw belofte, als iemand die een grote buit vindt”* (Ps. 119:162, HSV). Al moeten zij het “beloofde land” voor een wijle (= een poos) verlaten, **de blijdschap des Heren blijft hun deel, omdat zij “leven in Zijn Woord”!**

Opwekking en NIEUW LEVEN

Toen Jakob eenmaal het offer had gebracht dat God van hem vroeg (en hij dus het “beloofde land” had verlaten), kon hij zijn “verloren zoon” Jozef weerzien en zijn ziel herleefde. Maar zijn vreugde kende geen grenzen toen hij ook de zonen van Jozef (Manasse en Efraïm) nog mocht omhelzen, het “nieuwe leven”. Alzo zal ook de Gemeente des Heren, diegenen die uit het Woord van hun Heer alléén hebben leren leven, eenmaal een heerlijke vernieuwing mogen ondergaan en tot een waarachtige herleving komen, wanneer zij in de grote opwekking van de Spade Regen ⁸ hun “Jozef”, Jezus Christus, weer zullen zien (vergelijk Johannes 14:15-23, waar

⁸ Zie noot 3.

het gaat over “De belofte van de Heilige Geest”). Dan zal Christus “nieuw leven” ⁹ (= “opstandingsleven” ofwel “leven in de kracht van de opstanding”) ¹⁰ geven aan Zijn Gemeente – die dan tot Bruid/Bruidsgemeente wordt – ook in letterlijke zin: “nieuwe kinderen”, namelijk de laatste bekeerlingen, een grote oogst van zielen, zullen aan de Bruidsgemeente toegevoegd worden (de zonen van Jozef, die Jakob zich toeëigende – zie Genesis 48:5). Dit zullen “de laatsten die de eersten zijn” wezen. **Welk een heerlijke tijd gaan wij tegemoet, wanneer wij bemerken dat – door de Geest van God daartoe gedrongen – steeds meer kinderen Gods verlangen om te leven “in” het Woord van God, om te leven uit de belofte!**

⁹ Zie eventueel onze studie “[LUKAS – Het Boek van de NIEUWE MENS in Christus](#)” van E. van den Worm. (noot AK)

¹⁰ Zie eventueel het artikel “[Opstandingsleven in Christus](#)” van D. Peterson. (noot AK)

The 12 Tribes of Israel

1. Reuben

2. Simeon

3. *Ephraim

4. Judah

5. Dan

6. Naphtali

7. Gad

8. Asher

9. Issachar

10. Zebulun

11. *Manasseh

12. Benjamin

(Clipart by Logos Bible Clips, used with permission)

De herontdekking van de Jozef-volkeren

Nog één ding moet naar voren gebracht worden. In de geschiedenis van Jakobs herleving is nog iets anders verborgen. Jakob – of, zoals hij ook door God genoemd werd, **Israël** – is, als stamvader van het volk Israël, in de profetie ook de representant van dit Israël (dat is voorgekomen uit Jakob). Het volk Israël bestaat uit **12 stammen** of volkeren, waarvan er – tot op de dag van vandaag – 10 voor dood gewaand worden. ¹¹ Men noemt ze de “10 verloren of verdwenen stammen Israëls”. Vele Bijbelse profetieën leren ons echter dat de “verloren zonen Israëls” in de laatste dagen teruggevonden zullen worden. Die

¹¹ Zie noot 1.

profetieën verschaffen ons ook zoveel gegevens, dat wij nu al kunnen weten dat de volkerenfamilie die al eeuwenlang in de wereld leiding geeft (de christelijke volkeren van Noordwest Europa en de uit hen voortgekomen volkeren in Noord Amerika, Australië en Zuid Afrika) vereenzelvigd moet worden met deze doodgewaande 10 stammen van Israël. **Dit Israël-van-de-tien-stammen wordt ook wel het Jozef-Israël of het Efraïm-Israël genoemd** (ter onderscheiding van Juda-Israël, de Joden), omdat Jozef-Efraïm vanouds de leidende stam was van het 10-stammenrijk. Met deze wetenschap is het niet moeilijk om in de – in het boek Genesis (hoofdstuk 37 en 39-44) beschreven – wegvoering en verdwijning van Jozef een voorafschaduw te zien van de wegvoering en verdwijning van de 10 Jozef- ofwel Efraïm-stammen (als zijnde “het huis van Israël”, het 10-stammenrijk), eeuwen later. Maar... dan moet in de herontdekking van Jozef door Jakob ook de profetie verborgen liggen, dat Israël eens Israël zal terugvinden (ofwel: dat het “huis van Juda” en het “huis van Israël” elkaar weer vinden als broeders van al de 12 stammen die zijn voortgekomen uit Jakob/Israël en, zowel letterlijk alsook geestelijk, weer één geheel worden – AK). Met andere woorden, dat er een tijd zal komen, dat Jozef-Israël zich zijn werkelijke identiteit

weer bewust zal zijn! ¹² Wanneer Jakob-Israël (d.i. het gelovige deel van geheel Israël) weer zal weten dat Jozef-Israël (het 10-stammenrijk, van het “huis van Israël”) nog leeft, is de tijd van “Jakobs herleving” aanstaande. Dan staat de Spade Regen-opwekking ¹³ voor de deur! Onderzoek in dit verband: Ezechiël 37:15-23 en 39:25-29, in samenhang:

God zal (het huis van) **Juda en** (het huis van) **Israël herenigen:**

- *“Het woord van de HEERE kwam tot mij (= Ezechiël): En u, mensenkind, neem een stuk hout voor uzelf en schrijf daarop: Voor Juda (het 2-stammenrijk), en voor de Israëlieten, zijn metgezellen. ¹⁴ Neem dan een ander stuk hout en schrijf daarop: Voor Jozef, het stuk hout van Efraïm, en van heel het huis van Israël (het 10-stammenrijk), zijn metgezellen. Breng ze dan bij elkaar, het ene bij het andere, tot één stuk hout, zodat ze in uw hand één worden. Als dan uw volksgenoten tegen u zeggen: Wilt u ons*

¹² Zie noot 1.

¹³ Zie noot 3.

¹⁴ Verduidelijking over deze zin (en de volgende) kunt u vinden in het boek [“Onbekend Israël – van David tot vandaag”](#) (met een klik op de link vindt u meer info hierover). (noot AK)

niet vertellen wat deze dingen voor u betekenen? Spreek dan tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal het stuk hout van Jozef nemen, dat zich in de hand van Efraïm bevindt, en van de stammen van Israël, zijn metgezellen, en Ik zal het bij het stuk hout van Juda voegen, en Ik zal ze tot één stuk hout maken. Ze (alle 12 stammen) zullen in Mijn hand één worden. Die stukken hout, die u beschreven hebt, moeten voor hun ogen in uw hand zijn. En spreek tot hen: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik ga de Israëlieten nemen uit de heidenvolken waarheen zij gegaan zijn. Ik zal hen van rondom bijeenbrengen en hen naar hun land brengen. Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen van Israël. Zij zullen allen één Koning als koning hebben. Zij zullen niet langer als twee volken zijn, en niet langer nog in twee koninkrijken verdeeld zijn (dus niet meer apart als "huis van Juda" en, nu nog veelal verborgen, als "huis van Israël" – AK). Dan zullen zij zich niet meer verontreinigen met hun stinkgoden (SV: drekgoden) en met hun afschuwelijke afgoden (SV: met hun verfoeiselen) en met al hun overtredingen. Ik zal hen verlossen in al hun woongebieden, waar zij gezondigd hebben, en Ik zal hen reinigen. Dan

zullen zij een volk voor Mij zijn en Ik zal een God voor hen zijn.” (Ezech. 37:15-23, HSV)

- *“Daarom, zo zegt de Heere HEERE: Ik zal nu een omkeer brengen in de gevangenschap van Jakob (SV: Nu zal Ik Jakobs gevangenen wederbrengen), Ik zal Mij ontfermen over heel het huis van Israël en Ik zal het opnemen (SV: ijveren) voor Mijn heilige Naam. Zij zullen hun schande moeten dragen, en heel hun trouwbreuk (SV: en al hun overtreding), die zij tegenover Mij gepleegd hebben toen zij onbezorgd in hun land woonden en er niemand was die hun schrik aanjoeg. Wanneer Ik hen uit de volken terugbreng en hen bijeenbreng uit de landen van hun vijanden, zal Ik door hen voor de ogen van veel heidenvolken geheiligd worden. Dan zullen zij weten dat Ik, de HEERE, hun God ben, omdat Ik hen onder de heidenvolken in ballingschap voerde, maar hen ook weer verzamelde in hun land en niemand van hen daarginds nog liet achterblijven. **Ik zal Mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik Mijn Geest over het huis van Israël heb uitgestort,** spreekt de Heere HEERE.” (Ezech. 39:25-29, HSV)*

De lijnen van Israël en de Gemeente zullen in de Spade Regentijd reeds tezamen komen.¹⁵ In de tijd van de “herleving van Jakob” zal “de grote Jozef” (type van Jezus Christus) “de kleine Jozef” (de Israëlvolkere van het 10-stammenrijk) met Zijn Heilige Geest ¹⁶ vervullen en, in de laatste ure van werken die dan aanbreekt, zal Israël opnieuw tot zegen zijn voor alle geslachten van de aardbodem. Zie Joël 2 vers 23-29 (HSV):

- *“En u, kinderen van Sion (beeld van de Gemeente ¹⁷), verheug u en wees blij in de HEERE, uw God, want Hij zal u geven **de Leraar tot gerechtigheid** (= de Here Jezus Christus, onzichtbaar in en door de Heilige Geest). Die zal (geestelijke) regen op u doen neerdalen, vroege regen en late (SV: spade) regen in de eerste maand (NBG: zoals voorheen = zoals in de apostolische tijd). De dorsvloeren (van uw hart) zullen vol koren zijn (beeld van het Goddelijke voedsel, Gods ware Woord), de perskuipen stromen over van nieuwe wijn en olie (= onze*

¹⁵ Zie nogmaals de “extra NOOT van A. Klein” aan het eind van deze studie. (noot AK)

¹⁶ Zie eventueel onze studies “[De werkingen van de Geest in de eindtijd](#)” van E. van den Worm en/of “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” en/of “[De Gever en Zijn Gaven](#)” van CJH Theys. (noot AK)

¹⁷ Zie noot 4.

'geperste' levens zullen dan overstromen van de Heilige Geest – volgens Johannes 7:38). *Ik zal u de jaren vergoeden die de veldsprinkhaan, de jonge sprinkhaan, de zwerm sprinkhaan en de trek-sprinkhaan hebben opgegeten (= beeld van demonische machten en misleidende geesten in de Gemeente/Kerk), Mijn grote leger, dat Ik op u had afgestuurd. Dan zult u overvloedig en tot verzadiging eten (van de geestelijke spijs die Ik u geef), en de Naam van de HEERE, uw God, prijzen, Die wonderlijk met u heeft gehandeld. Mijn volk zal voor eeuwig niet beschaamd worden. Dan zult u weten dat Ik te midden van Israël ben, dat Ik, de HEERE, uw God ben, en niemand anders: Mijn volk zal voor eeuwig niet beschaamd worden!"*

Belofte van de Geest:

- "Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen zullen visioenen zien. Ja, zelfs op de dienaren en op de dienaressen zal Ik in die dagen Mijn Geest **uitstorten.**"

Alzo openbaart ons deze geschiedenis uiteindelijk ook iets over de bijna geheimzinnige verstrengeling tussen Jezus en Israël, zoals die bij

voorbeeld in de gestalte van de “Knecht des Heren” (de Ebed JaHWeH) in het boek Jesaja ¹⁸ waargenomen wordt (vergelijk Jesaja 49:5-6) en waarbij ook de figuur van de “mannelijke zoon” ¹⁹ uit Openbaring 12:5 (SV) ²⁰ ons bepaalt.

Extra NOOT van A. Klein:

Het plan van God met Zijn (Bruids)gemeente en “Israël” is wel heel bijzonder:

- Eerst zijn er de 12 zonen van Jakob (Jakob die later, door God, Israël wordt genoemd).
- Dan de 12 stammen van Israël (voortkomend uit en genoemd naar de 12 zonen van Jakob/Israël). Deze 12 stammen splitsen zich in 2 “koninkrijken” (“huis van Juda” en “huis van Israël”).

¹⁸ Zie eventueel onze studie [“Beknopte verklaring van het boek Jesaja”](#) van H. Siliakus. (noot AK)

¹⁹ Zie eventueel onze studie [“Dingen die \[met\] haast geschieden moeten \(Een systematische verklaring van het boek Openbaring\)”](#), hoofdstuk 9 met de titel: **“De geboorte van de mannelijke zoon”** en hoofdstuk 11 met de titel: **“De wegrukking van de mannelijke zoon”** van H. Siliakus. (noot AK)

²⁰ Zie eventueel onze ‘vers voor vers’ studie van het Bijbelboek Openbaring **“Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL”**, [hoofdstuk 12](#), met de titel: **“De openbaring van Gods grote verborgenheid”** van CJH Theys. (noot AK)

- Het “huis van Israël” verspreid zich – na hun ballingschap – over de aarde, voornamelijk in de landen van Noord-West-Europa, van waaruit velen later weer zijn geëmigreerd naar landen als Amerika, Canada, Australië etc. (veel landen met “rood, wit en blauw” in hun vlag, de door God ingegeven kleuren van de gordijnen/voorhangsels uit de Israelitische Tabernakel). Velen uit het “huis van Israel” bekeren zich in hun nieuwe thuisland tot het christendom (en behoren vanaf dan dus tot de “Gemeente van Christus”). Na een aantal generaties verdwijnt bij de meeste van hen het besef dat ze afstammelingen van het “huis van Israël” zijn.
- De huidige “Gemeente van Christus” bestaat dus uit bekeerlingen van het “huis van Israël”, uit bekeerde Joden (uit het “huis van Juda”, veelal Messiaanse Joden genoemd) en uit bekeerde heidenen. De “Bruid van Christus” komt straks voort uit deze “Gemeente van Christus”.
- Deze Bruid wordt NA de Bruiloft met Christus, het Lam van God, Zijn Vrouw genaamd (het is de vrouw uit Openb. 12:1-6, 13-17) net zoals bij ons, in het gewone leven, het geval is. Deze Vrouw baart (d.i. brengt – in geestelijke zin – voort) de “mannelijke zoon” (zie Openb. 12:5).
- Deze “mannelijke zoon” is het beeld van de 144.000 “zonen Gods” (gekocht uit de mensen als eerstelingen voor God en het Lam – zie Openb. 14:4). Deze 144.000 zijn dan vervolgens ook LETTERLIJK afstammelingen uit de 12 stammen van

Israël (zie Openb. 7:3-8). En deze 144.000 staat een korte maar zeer krachtige bediening Gods te wachten (het zijn de **“heilanden”** of **“verlossers”** uit Obadja 1:21, SV/HSV), totdat de antichrist komt en hen wil doden, het moment waarop God hen tot Zich haalt (zie Openb. 12:4-5).

Hoe WONDERLIJK zijn Zijn wegen!

Deze 144.000 zijn ook degenen die, na de grote verdrukking, met Christus wederkomen (zie Openb. 19:14-15) om de ongelovigen te “hoeden met een ijzeren roede” (vergelijk Openb. 12:5 en 19:15), tijdens het slagveld van Armageddon (zie Openb. 16:16, 19:14-15 en Judas 1:14-15, waar wij lezen: **“Zie, de Here is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen”**).

Kort samengevat:

We kunnen dus stellen dat de geboorte van de “mannelijke zoon” een geestelijke aangelegenheid is. God zal uit de Gemeente (de Bruidsgemeente van “wijze maagden” wel te verstaan) een soort keurkorps van zonen doen voortkomen, **als vrucht van het werk van de Heilige Geest in haar**. Misschien dat er voor sommigen van u nog (veel) onduidelijkheden zijn, maar we mogen toch aannemen dat het werk van Gods Geest in Zijn Gemeente in staat zal zijn om deze vrucht voort te brengen. Daar komt nog bij dat de Gemeente toch niet voor niets Zijn Bruid wordt genoemd en deze Bruid kan,

na haar huwelijk en “gemeenschap” (met Jezus als Bruidegom), nu eenmaal vrucht dragen en voortbrengen. Want... **zoals de Gemeente in geestelijke zin Bruid is** (en met Bruid worden meerdere personen – zowel mannelijk alsook vrouwelijk – bedoeld, vandaar het woord Bruidsgemeente), **zo is er ook in geestelijke zin vrucht** (en in dit geval: meerdere “vruchten”, namelijk: de 144.000 mannelijke zonen, als LETTERLIJKE afstammelingen uit al de 12 stammen van Israël – 12.000 uit elke stam).